

[Finansministeren.]

jeg har været finansminister, og jeg tror også, at denne motorisering vil fortsætte; der er altså ikke meget hold i den påstand.

I øvrigt har der været talt om to problemer i forbindelse med denne lovgivning. Det ene er ønsket om at gøre denne lov permanent, og det andet er, hvilken betydning dette vil have i forhold til den omlægning af vej- og motorafgifterne, som vi er midt i. Må jeg herom sige, at det, at vi nu vedtager loven for flere år, betyder ikke andet, end at den skal gælde, indtil vi kommer igennem med revisionen af motorafgifterne — hverken mere eller mindre. Skulle det lykkes os at komme igennem med den i denne samling, er der ikke sket spor andet, end hvis vi havde vedtaget den for et år. Må vi vente til næste samling eller længere — hvad jeg ikke håber — så har vi den fornødne ro til at forhandle om tingene og den fornødne balance i sindene, når dette skal ske.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen spurgte mig, om dette, at tillægsafgiften bliver permanent, betyder, at den skal være kortere eller længere end hovedafgiften. Jeg formoder, at begge afgifter bliver afløst af en almindelig vægtafgift.

Om selve revisionen af vej- og motorafgifterne kan jeg pege på, at vejbestyrelsesloven blev gennemført i sidste samling, og i meget nær fremtid bliver forslaget om tilskudslovgivningen fremsat, og jeg vil tro, at man i forbindelse med drøftelsen af tilskudsloven kan starte hele diskussionen igen, ikke alene om, hvordan tilskudsloven, men også om, hvordan de to afgiftslove skal se ud. Noget af det, der er uenighed om, er, om den fremtidige vægtafgift skal være større end den nuværende hovedafgift og tillægsafgift, hvoraf følger, at de motorkørende måske ikke er så dårligt stillet med det, der foreslås her, i forhold til det, der ellers kan blive foreslået.

Ninn-Hansen: Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen fremførte, at det er nødvendigt med disse høje afgifter, så længe staten har de store udgifter. Nu skal jeg ikke gå i rette med det ærede medlem, selv om retsforbundet tidligere har sagt noget ganske andet. Den diskussion har vi haft tidligere, og jeg ser ingen grund til at genoptage den.

Det, der har interesse, er at få at vide, om det ærede medlems udtalelse skal forstås på den måde, at han ikke vil medvirke til en motorafgiftsreform, der betyder en begrænsning i forhold til de nuværende afgifter, så længe vi ikke har fået gennemført de udgiftsnedsættelser, det ærede medlem talte om.

Jeg kan også spørge det ærede medlem: hvor længe skal det vare, inden vi kan få denne begrænsning af motorafgifterne? Det ærede medlem har jo en sådan stilling, at han i høj grad er med til at afgøre, om vi kan opnå udgiftsnedsættelser for statens vedkommende. Det ærede medlem har jo en stor indflydelse, og det, vi er interesserede i at få at vide, er, hvad han vil bruge denne indflydelse til.

Holmberg: Den højtærede finansminister var ikke særlig glad ved at blive betegnet som de motorkørendes uven nr. 1, og så henviste ministeren til, at i hans ministertid var motorparken blevet betydelig forbedret — i alt fald var der kommet flere motorkøretøjer ind. Det er sikkert rigtigt, men det er ikke importstop og den slags ting, vi diskuterer i øjeblikket.

Det, der bliver tilbage af denne diskussion, højtærede finansminister, er, at vi i Danmark har verdens højeste afgifter på motorkørsel, når vi tager samtlige afgifter med. Har ministeren aldrig tænkt på, at det får betydning på andre områder, på omkostningsniveauet? Har ministeren aldrig tænkt på, at det kan være dyre penge, der fiskes her?

Det ærede medlem hr. Retofts begrundelse for at stemme for det foreliggende lovforslag: at vi mangler penge til vejene, synes jeg er meget søgt, og den er så afgjort forkert. Der er grund til at gøre opmærksom på, at de samlede motorafgifter sidste år udgjorde ca. 800 mill. kr., men kun ca. en tredjedel af disse penge blev brugt til det, som de egentlig var beregnet til, nemlig vejene.

(Kort bemærkning).

J. M. Pedersen: Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen spurgte mig, om jeg ville være med til disse afgifter, så længe staten havde brug for pengene. Så længe staten bruger